ΕΤΟΣ ΣΤ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 4 ΦΕΦΡΟΥΑΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 213

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . . Σελ. 8·
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6·
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . »10.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
πρέπληρωτέαι· Εἴδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καθυστερήσαντος τοῦ ἀναμενομένου χάρτου, ἡ «Σάλπιγξ» ἐκδίδοται σήμερον ἐν ἡμιφύλλῳ.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ,

Ἡ 15[27 Φεβρουαρίου ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, εἰδοποιήσαντος ἤδη τοὺς βουλευτάς, ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου, δι' οὗ ὁ λαὸς δι' ἀντιπροσώπων του δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γνῶσιν μόνον, κατ' ἐλάχιστον δὲ, μέρος εἰς τὴν διοίκησίν του. Ἡ σύνοδος αὕτη εἶνε ἡ γ'. τῆς β'. περιόδου.

Μετὰ πλείστης ὅσης χαρᾶς ἐχαιρέτισαν οἱ Κύπριοι καὶ ὑπεδέχθησαν τὸ ἐκ τῆς πλουσίας συνταγματικῆς τραπέζης τῆς Μ. Βρεττανίας χορηγηθὲν τῇ νήσῳ συνταγματικὸν τοῦτο ψυχίον, τὸ ὁποῖον ὅμως μακρὰν τοῦ νὰ κατευνάσῃ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν πεῖναν τῆς βελτιώσεως, τῆς προόδου καὶ τῆς ἐν γένει εὐεξίας, ἠρέθισε μόνον τὰ γευστικὰ ὄργανα, ἔδω κίνησιν εἰς τὰ πεπτικὰ καὶ κατέστησεν οὕτω τοὺς νυγμοὺς τῆς πείνης μᾶλλον ὀδυνηροὺς, μᾶλλον ἀφορήτους. Τὸ ἔργον εἶνε ἡμιτελὲς· τὸ καλὸν εἶνε ἀτελέστατον· ἀλλ' ἡ ἡμιτέλεια αὕτη ἔγκειται βαθύτερον, τὸ κακὸν ἔγκειται ἐν τῇ ρίζῃ, τούτου δ' ἕνεκεν ὁ Κύπριος ἀπέβαλε πλέον τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας τῶν ἀντιπροσώπων του θὰ ἴδῃ βελτιουμένην τὴν τύχην του, ὅτι διὰ τοῦ νομοθετικοῦ θ' ἀξιωθῇ νὰ ἴδῃ εὐτυχεστέρας ἡμέρας. Ἡ κλεὶς τοῦ δυσλύτου μεγάλου τούτου αἰνίγματος εἶνε τὸ οἰκονομικὸν μέρος, καθ' ὅσον δ' ἡ νῆσος ἐξαντλεῖται ἀποτίνουσα πρὸς τὴν Πύλην τὸ ὑπὸ τῆς ἐξαμβλωματικῆς ἐκείνης συμβάσεως ὁρισθὲν ὀλέθριον καὶ καταστρεπτικὸν τίμημα τῆς ἀπρονοησίας τῶν δεχθέντων τὴν ἐτησίαν καταβολὴν τούτου, οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, οὔτ' ἐκ τῶν δυναμένων οὔτ' ἐκ τῶν μὴ δυναμένων γενέσθαι, δύναται νὰ γείνῃ. Τὸ φάσμα τῆς ἀναργυρίας καὶ τῆς ἐξαντλήσεως ἔχει δεσμευμένα καὶ νοῦν πρὸς σκέψιν καὶ χεῖρα πρὸς ἐνέργειαν ὑπὲρ παντὸς οἱουδήτινος μικροῦ ἢ μεγάλου, ἠθικῶς ἢ ὑλικῶς ὠφελίμου σκοποῦ. Ἡ ἀνεπάρκεια, ἢ μᾶλλον ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων πρὸς κατόρθωσίν τινος ἐν τῇ νήσῳ ἀξίου λόγου, ὑπηγόρευσε τῇ Κυβερνήσει τὴν τοσαύτην δέσμευσιν καὶ τὸν τοσοῦτον περιορισμὸν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς φωνῆς τῶν, ἐν τῷ ὄζοντι μόνον συνταγματικοῦ θεσμοῦ, χορηγηθέντι τούτῳ πολιτεύματι, ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων, ἡ ἀναργυρία, ἡ ἐξαντλητικὴ κατάστασις τῆς νήσου δὲν ὑπαγορεύει οὔτε τῇ κυβερνήσει λῆψιν γενναίων καὶ λυσιτελῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως ἡμῶν μέτρων, οὔτε τοῖς ἀξιοτ. ἀντιπροσώποις ἐπιμονὴν πρὸς ἐφαρμογὴν ὠφελίμου τινὸς σκέψεως ἢ ἰδέας ἀπαιτούσης χρῆμα, τὸ δὲ δυστύχημα εἶνε ὅτι πάντα δέονται χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γινέσθαι. Οὔτε δι' ἀνέμων ἐξαπλοῦται ἡ παιδεία, οὔτε διὰ λόγων ὑποστηρίζεται ἡ γεωργία. Ἀπαιτοῦνται χρήματα καὶ τὰ χρήματα ἀπορροφῶνται ὡς ὑπὸ μεγάλου καὶ πάντοτε ξηροῦ σπόγγου τὸ ὕδωρ, εἰσέρχονται εἰς τὸν πίθον τῶν Δαναΐδων. Ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν ὀλεθρίους συνθήκας τί δύνανται νὰ πράξωσιν οἱ βουλευταὶ, οἵτινες καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς εἶνε πεφραγμένοι ἐν στενοτάτῳ χώρῳ δι' ὑψηλοῦ καὶ ἀνυπερβλήτου φραγμοῦ; Διὸ καὶ οὐδὲν ἐλπίζει ἡ νῆσος ἐκ τῆς Βουλῆς, ἡ σχεδὸν οὐδὲν, διότι τὰ διάφορα ψηφιζόμενα καὶ ἀπορριπτόμενα νομοθετήματα οὐδὲν καλὸν δύνανται νὰ προξενήσωσιν ἐξ ἐκείνων ἅτινα συντελῶσι πρακτικῶς εἰς τὸ νὰ προαχθῇ ἡ νῆσος ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς. Ἡ ἀχρηματία γίνεται αἴτιον καὶ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν συζητήσεων, καὶ τῶν διαφωνιῶν καὶ τῶν ἀπορρίψεων καὶ τῶν τροποποιήσεων καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ μεγάλου μηδενός. «Ἡ πτώχια εἶνε μουρμούρα». Ἄλλως, ἐὰν ἡ κατόρθωσις παντὸς καλοῦ καὶ ὠφελίμου ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς φιλοπατρίας καὶ καλῆς θελήσεως τῶν ἀποτελούντων τὸ Νομοθετικὸν ἐντίμων αἱρετῶν μελῶν, τὰ πάντα ἠδύνατο καὶ ἐδικαιοῦτο ἡ πατρὶς νὰ ἐλπίσῃ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη ὅτι θὰ εἶχον πρόσκομμα πρὸς πᾶν καλὸν τὰ ἐπίτιμα μέλη, ὅπερ ἀνύπαρκτον καὶ ἀπαράδεκτον.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΦΟΡΟΣ ΑΚΡΙΔΟΣ.

Κατ' αὐτὰς ζαπτιέδες φέροντες ἀναχεῖρας ἀξιοσέβαστον δέσμην χαρτίων ἐπισήμων, καθὸ κυανοῦ χρώματος, περιεφέροντο ἀνὰ τὰς πόλεις διανέμοντες καὶ σπορπίζοντες τῇδε κἀκεῖσε αὐτά, ἀφοῦ προηγουμένως ἠρώτων πάντα διαβαίνοντα ἂν γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν καὶ τὸν ἔβαλλον καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτοῖς τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειωμένα ὀνόματα. Ὁ κλῆρος ἔλαχε καὶ ἐμοί, —ἰδοὺ δὲ τὸ κείμενον τῶν χαρτίων τούτων ἐν περιλήψει. «Ἡ ἐπιτροπὴ (ποία;) ὥρισε τὸ λείψανον τῶν κερδοζημιῶν σας εἰς λίρας 40 καὶ ἐὰν ἔχητε ἔνσασίν τινα νὰ κάμητε αὐτὴν τὴν προσεχῆ Πέμπτην (2]14 Φεβρουαρίου) εἰς τὸ διοικητήριον» Πλησίον δὲ τοῦ φαντασικοῦ τούτου λειψάνου τῶν κερδοζημιῶν ἐν ἑτέρᾳ σελίδι εὑρηται σημειωμένον τὸ περὶ οὗ ὁ σκοπός ποσὸν, ὅπερ ὡς φόρον ἀκρίδος δέον νὰ καταβάλητε διὰ τὸ ἔτος 1888, ἀναλογιζομένων 2 σελλινίων κατὰ πᾶσαν δεκάδα λιρῶν λείψανου κερδοζημιῶν.

Πᾶς φόρος ἔχει ὁρυφόρον τὸν ἀκριδικὸν φόρον. Τόσα τοῖς ο]ο ἐπὶ τοῦ κτηματικοῦ, τόσα τοῖς ο]ο ἐπὶ τοῦ ἐνσικίου, τόσα τοῖς ο]ο ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ, πρὸς ἐπίμετρον, μή πως τύχῃ κανεὶς ὅσις δὲν ἔχει οὔτε κτήματα, οὔτε πληρόνει φόρον ἐπιτηδεύματος, τόσα τοῖς ο]ο ἐπὶ τοῦ λείψανου τῶν κερδοζημιῶν σας τὸ ὁποῖον ἐφαντάσθη μία φαντασικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς φαντασικῆς ἀκρίδος, οὕτω δὲ τὸ πρόσον 11 περίπου χιλιάδων λιρῶν εἰσπράττεται κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν ἀκριδοκτόνων ἀπὸ τοῦ 1881, (ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα) ἔτους.

Δὲν θέλομεν νὰ κατακρίνωμεν ἀλλ' οὔτε διατεθειμένοι εἴμεθα ὡς ἄλλοι τινὲς νὰ ἐπαινέσωμεν τὰς κατὰ τῆς ἀκρίδος ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως καθόσον δὲν λυθῇ ἡ ἐξῆς ἀπορία· Διατὶ ἐπὶ Τουρκίας ἀπειράριθμον ποσὸν ἀκρίδος κατεστράφη διὰ δαπάνης ἐν ὅλῳ 13 χιλ. λιρῶν μόνον, ἐνῷ ἡ ἀγγλικὴ διοίκησίς μας ἐδαπάνησε μέχρι πέρυσιν 75 περίπου χιλ. λίρας καὶ ὅμως ἀναφαίνεται πάλιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκεῖνο τὸ λίαν περιωρισμένου ἀριθμοῦ σμῆνος, ἐνῷ ἔχομεν καὶ βοηθοὺς τὰς συνεχεῖς ἀνομβρίας αἵτινες πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐντόμου τείνουσι, καὶ οὐχὶ πρὸς ἐπαύξησίν;

Δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τοῦτο ὅτι εἰσχωρεῖ κατάχρησις. Δυνάμεθα ὅμως νὰ διισχυρισθῶμεν ὅτι πρὸς καταστροφὴν 5 ὀκ. ἀκρίδος, αἵτινες δυνατὸν νὰ καταστραφῶσιν ἀντὶ 10 γρ. δαπάνης, γίνεται δαπάνη 4 λιρῶν καὶ αἱ τρεῖς ὀκάδες μένον ἄθικτοι.

Πλείονα ἴσως περὶ τούτου προσεχῶς.

* *

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι σταλεῖσαν ἡμῖν ἐξ Ἀρχιεπισκοπῆς εἰδοποίησιν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη τέλος ἡ κατὰ Ἀπρίλιον ἀπέλευσις τῆς Πρεσβείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ καθῆκον φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς Νήσου, ὅτι ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἐκλεγεῖσα Πρεσβεία ν' ἀναχωρήσῃ δι' Ἀγγλίαν περὶ τὰ μέσα προσεχοῦς Ἀπριλίου. Πρὸ τρέπομεθα λοιπὸν τοὺς καθυστερήσαντας τὴν ἐγγραφεῖσαν συνδρομήν αὐτῶν ν' ἀποτίσωσιν αὐτὴν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Φε-

Φρουαρίου καὶ τοὺς μὴ συνεισενεγκόντας τοιαύτην νὰ προσφέρωσι τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς τὰς κατὰ τόπους Ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν αὐτῶν.

Ἐκ Λευκωσίας τῇ 29 Ἰανουαρ. 89

Τοσαῦτα εὐχετικῶς.

† Ὁ Κύπρου Σωφρόνιος.

***

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἑωρτάσθησαν καὶ ἐνταῦθα οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπισημότητος. Μετὰ τὴν ἐν τῇ διὰ μυρσινῶν καὶ διὰ τῶν εἰκόνων τῶν βασιλέων Βικτωρίας, Γεωργίου καὶ Ὄλγας ἐστολισμένῃ σχολῇ συνήθη ἱεροτελεστίαν, ὁ κ. Σωκράτης Ν. Φραγκούδης ἀκολουθῶν τὸ ὡραῖον σύστημά του ἐμνημόνευσε τῶν εὐεργετῶν καὶ διδασκάλων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν προμάχων τῆς ἐλευθερίας ὡς ἑξῆς:

Τῶν ἀοιδίμων διδασκάλων τοῦ γένους, Κοραῆ, Βάμβα, Κούμα, Οἰκονόμου, Ἀσωπίου καὶ Γενναδίου αἰωνία ἡ μνήμη!

Τῶν προαπελθόντων συντελεςῶν καὶ Ἐφόρων τῶν Σχολείων, ὡς καὶ τῶν δωρητῶν αὐτῶν, Μελετίου καὶ Νικηφόρου τῶν Ἱερομονάχων, Ἀρισείδου καὶ Κωνσαντίνου Λοΐζου καὶ Λαμπριανοῦ Πέτρου αἰωνία ἡ μνήμη!

Τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἱερομάρτυρος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας Γρηγορίου τοῦ Πατριάρχου τοῦ δόντος τὰς σιαγόνας αὐτοῦ εἰς ραπίσματα καὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ εἰς τὸν βρόχον ὑπὲρ πίσεως καὶ Πατρίδος, ὡς καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναπαγχονισθέντων συνοδικῶν αἰωνία ἡ μνήμη!

Τῶν ὑπὲρ πίσεως καὶ Πατρίδος κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 πεσόντων συμπατριωτῶν ἡμῶν κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν αἰωνία ἡ μνήμη!

Ἡ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῆς Κύπρου προστάτις, Σεπτὴ Ἄνασσα Βικτωρία, Ζήτω.

Τὸ Βασιλικὸν τῆς Ἑλλάδος ζεῦγος Γεώργιος καὶ Ὄλγα ὁ ἐπίδοξος αὐτῶν διάδοχος Κωνσαντῖνος καὶ λοιποὶ βασιλόπαιδες, Ζήτωσαν.

Τὸ ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας μυρία ὑποσὰν μαρτύρια, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἰσχάτης αὐτοῦ ἀπογνώσεως οὐδέποτε ἀποβαλὸν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν καὶ ἐλπίδα του καρτερικὸν καὶ ἡρωϊκὸν ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ζήτω καὶ εὐτυχείτω!!!

Μετὰ ταῦτα ὁ προσφιλὴς σχολάρχης κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους ὡμίλησε «περὶ παίδων ἀγωγῆς» χρυσᾶ ἀληθῶς ἐπη.

***

Καὶ ἐν Κτήματι Πάφου καὶ ἐν Βαρωσίοις ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ τῶν σχολείων ἑορτὴ περὶ οὗ προσεχῶς πλείονα.

Ἐκ Καρπασίου.—

Ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα μαστίζει τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἰδίως τὴν Αἰγιαλοῦσαν μία ἀλλόκοτος ἀσθένεια, ἡ ὁποία εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἔστειλε προώρως εἰς τὸν ᾅδην 2 νέους καὶ 2 γυναῖκας ἅπαντας οἰκογενειάρχας καὶ πτωχούς· τὰ συμπτώματα δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς εἶναι πονοκέφαλος μὲ ζέστην, ξερροῦν καὶ πτύουν αἷμα, μόλις ἀνθέξουν 8-9 ἡμέρας καὶ κατόπιν τελειώνουν· τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι οἱ παθόντες δὲν σώζονται, διότι δὲν ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἰατρικὴν βοήθειαν. Ὅτι τὸ πάθος θεραπεύεται ἀπεδείχθη, διότι μὲ τὸ ἴδιον πάθος ἔπαθε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐξ Ἁγ. Θεοδώρου Παυλίκκᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ προσεκάλεσε τὸν ἰατρὸν ἐκ Βαρωσίων ἐθεραπεύθη, ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ὅμως ἔχει κοκκαλα διὰ ἰατρόν; πόσοι ἀδίκως ἀποθήσκουν ἕνεκα ἐλλείψεως ἰατροῦ, καὶ μὲ ἓν κρυολόγημα! Ἡ Κυβέρνησις τόσα ἐξοδεύει, καὶ διὰ τὸ ἀπόκεντρον τοῦτο διαμέρισμα δὲν ἀποφασίζει νὰ διορίσῃ ἕνα ἰατρόν;

—o—

Κύρ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐτελέσθη καὶ ἐνταῦθα μεγαλοπρεπέστατα· μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, προηγουμένων τῶν ἐξαπτερύγων καὶ φανῶν, τῶν ἱερέων ἐνδεδυμένων τὴν ἱερὰν στολὴν καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου μὲ ἀνημμένας λαμπάδας ἀνὰ χεῖρας διηυθύνθημεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς μιρσυνοστολίστου Σχολῆς ἔνθα ἐψάλη δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὡμίλησε καταλλήλως ὁ διδάσκαλος ἡμῶν κ. Νικόλ. Κάσιος, οἱ δὲ μαθηταὶ ἔψαλον διάφορα ἡρωϊκὰ ᾄσματα, τὸ δὲ πλῆθος ζητωκραυγάσαν, διελύθη, ἀρίστας ἀποκομίζον ἐντυπώσεις.

Ἐν Γερμασόγεια τῇ 1)13 Ἰανουαρ. 89.

*

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Οἱ ἐν Σαλαμῖνι Νεκρικοὶ δόμοι.

Ἐσχάτως ἐξέδραμον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σαλαμῖνι καὶ ἐπεσκέφθην οἰκοδομήν τινα κειμένην ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς, καλουμένην ὑπὸ τῶν κατοίκων φυλακὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κατεσκευασμένην δὲ ἐκ κυκλωπείων λίθων. Ἡ λιθόκτιστος αὕτη οἰκοδομὴ σύγκειται ἐξ ἑνὸς μεγάλου θαλάμου καὶ ἐξ ἑτέρου μικροῦ· ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς γῆς ἔχει μικρὰν εἴσοδον καὶ διὰ λιθίνου κλίμακος ἐχούσης ὀκτὼ βαθμίδας κατέρχεταί τις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἔδαφος αὐτῆς ἔχον μῆκος 10 μέτρων, 5 πλάτος καὶ ὕψος 4. Ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἔστιν ἀμφίκυρτος καὶ θολοειδὴς καὶ ὁ θόλος ὁ κατέχων τὴν οἰκοδομὴν ταύτην σύγκειται ἐξ ἑπτὰ παχυτάτων λίθων, ὧν ὁ μεσαῖος ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς οἰκοδομῆς παρὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ θαλάμου τούτου ὑπάρχει ἕτερος θολοειδὴς θαλαμίσκος ἔχων 20 ποδῶν μῆκος, 10 πλάτος καὶ ὕψος 12. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ μικροῦ τούτου δόμου ὑπάρχει τάφος τις, ὅστις λέγεται ἐκ παραδόσεως τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτονται πολλοὶ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων χάριν εὐλαβείας ἄπτοντες λύχνον καὶ κηρία.

Ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου μονόλιθος ἔστι παχύτατος σκληρὸς στηριζόμενος ἐπὶ δύο ἑτέρων μικρῶν λίθων. Ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου εἰσὶ κεχαραγμένα φοινικικά τινα γράμματα ἅπερ ἀπετρίβησαν ἔκ τε τῶν χρόνων καὶ τῆς ὑγρασίας. Ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου ἀποτριβείσης ἐπιγραφῆς εἰκάζομεν ὅτι οἱ δόμοι οὗτοι ἦσαν τῶν Φοινίκων νεκρικοὶ τάφοι, διότι οἱ Φοίνικες διὰ τοιούτων λίθων ὡκοδόμουν τὰ μνημεῖα αὐτῶν καὶ ὅτι ἄλλοτε πρὸ ἱκανῶν χρόνων εὑρέθησαν ἐκεῖσε πολλὰ πήλινα ἀγγεῖα φοινικικῆς καὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς κατασκευῆς, ὡς καὶ σαρκοφάγοι τινὲς ἀνθρωποειδεῖς ἀνεπίγραφοι, παρεμφερεῖς ταῖς ἐν Σιδῶνι ἀνακαλυφθείσαις· αἱ σαρκοφάγοι αὗται κοσμοῦσιν ἤδη τὰ ἐν Εὐρώπῃ μουσεῖα.

Ἐξεταζοντες οὖν καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν τὰς οἰκοδομὰς ταύτας, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀνακείμενα σήματα ἀποφαινόμεθα ὅτι ἐνταῦθα ὑπῆρχεν ἡ τῆς Σαλαμῖνος νεκρόπολις, ἔνθα ἦσαν διάφοροι νεκρικοὶ δόμοι Φοινικικῆς καὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς. Τὰ ἀθροίσματα δὲ τοιούτων μεμονωμένων τάφων θὰ ἀνῆκον ταῖς οἰκογενείαις τῶν ἀνωτάτων ἀρχόντων.

Τοπικαὶ δὲ καὶ ἐπιστημονικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν οἰκοδομῶν τούτων δύνανται νὰ βεβαιώσωσι τὸ κῦρος τῶν γραφομένων ἡμῶν.

Καὶ τὰ ὀλίγα μὲν ταῦτα περὶ τῶν ἐν Σαλαμῖνι νεκρικῶν δόμων γράφοντες τόγε νῦν, ἐπιφαττόμεθα προσεχῶς γράψαι πλείονα πρὸς διαφώτισιν τοῦ δημοσίου.

Ἐν Βαρωσίοις.

Χρ. Παπαδόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Πᾶν πολιτικὸν ζήτημα ἐσίγησεν ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Αὐςρίας Ροδόλφου. Οὗτος τὴν Δευτέραν 16)28 Ἰανουαρ. ἀπῆλθε πεζὸς πρὸς θήραν εἰς τὴν πλησίον τῆς Βάδεν ἔπαυλίν του, εὐθύμως συνδιαλλεγόμενος καθ' ὁδὸν μετὰ τῶν συγκυνηγῶν. Τὴν Τρίτην ἐθήρευσεν, ἀλλὰ παρεπονεῖτο ὅτι εἶχε κεφαλαλγίαν. Τῇ Τετάρτῃ περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν ἐζήτησε τὸ ἄριστον διὰ κώδωνος καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν ἀμαξηλάτην μετὰ μίαν ὥραν νὰ ζεύξῃ, διότι ἐπεθύμει νὰ κοιμηθῇ ἀκόμη ὀλίγον. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ θαλαμηπόλος ἔκρουσεν ἐπανειλημμένως τὴν θύραν διὰ νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ, ὡς διετάχθη, ἀλλὰ μὴ λαβὼν ἀπάντησιν κατῆλθε καὶ εἰδοποίησε τοὺς ἄλλους οἵτινες τὸν περιέμενον. Οὗτοι ἀνησυχήσαντες ὥρμησαν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ τὸν εὗρον ἐπὶ τῆς κλίνης νεκρόν. Κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη ὅτι ἐτελεύτησεν ἐξ ἀποπληξίας ἀλλὰ κατόπιν εὑρέθη εὐρεῖα πληγὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πλησίον τῆς χειρὸς πολύκροτον κενόν. Ἐκπυρσοκρότησις δὲν εἶχεν ἀκουσθῇ διότι οἱ ὑπηρέται κατέλυον μακρὰν τοῦ δωματίου. Μέγα πένθος ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν Αὐςρίαν διότι ὁ Καροφιλὴς διάδοχος εἶχε πᾶν ὅ τι ἀπητεῖτο ὅπως κατασχῇ ποτε ἡγεμὼν ἐκ πάσης ἀπόψεως ἔξοχος.

Κατὰ τὸ Αὐςριακὸν πολίτευμα ἐπειδὴ ὁ ἀρχιδοὺξ Ροδόλφος δὲν καταλείπει ἄρρεν τέκνον, ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου περιέρχεται εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ νῦν αὐτοκράτορας Κάρολον Λουδοβῖκον, αὐτὸς δὲ παρητήθη ὑπὲρ τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ του Ὀθωνος, διότι ὁ πρωτότοκος υἱός του παρητήθη τῶν ἐπὶ τοῦ αὐςριακοῦ θρόνου δικαιωμάτων του πρὸ πολλοῦ.

Βιέννη, 2.—Ὁ ἀρχιδοὺξ Ροδόλφος ἔγραψε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ τῇ συζύγῳ του ἐξηγῶν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῆς αὐτοκτονίας του. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς δὲν ἐδημοσιεύθη. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. οἱ βασίλεῖς τοῦ Βελγίου ἀφίκοντο ἐνταῦθα ὡς μόνοι μέλλοντες νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν.

Λονδῖνον, 2.—Κατὰ τὴν «Πὰλ Μὰλ» ὁ ἀρχιδοὺξ Ροδόλφος ἠπάτησέ τινα νεάνιδα ὑψηλῆς οἰκογενείας Ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἐπέβαλε τὸ ἀρχιδουκὶ νὰ ἐκλέξῃ δυοῖν θάτερον, ἢ νὰ τῷ δώσῃ ἱκανοποίησιν διὰ τῶν ὅπλων, ἢ νὰ αὐτοκτονήσῃ. Ὁ ἀρχιδοὺξ προὐτίμησε τὸ δεύτερον.

—Πιςεύεται εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ αὐτοκράτορας Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ρώμη, 3.—Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἰταλίας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔςαι 200,000,000 φράγκων, ὅπερ θέλει καλυφθῇ διὰ τῆς διαθέσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν συντάξεων. Τὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ὑπελογίσθη εἰς 90,000,000 Νέοι σπουδαῖοι φόροι προὐτάθησαν. Τὰ ἐλλείμματα προέρχονται ἐκ τῶν ἐξοπλισμῶν.

Λονδῖνον, 4.—Οἱ Ριζοσπαςικοὶ διενήργησαν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν ταραχὴν διὰ τὸν κ. Ὁ-Βριέν.

—Ὁ κ. Κίλβριδ συνελήφθη ἐν Λέϊτσεστερ συνεπείᾳ τοῦ περὶ ἐγκλημάτων νάμου.

Βιέννη, 4.—Ὁ νεκρὸς τοῦ ἀρχιδουκὸς Ροδόλφου ἐξετέθη τὸ Σάββατον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Αὐγουστίνου. Ἡ κηδεία γενήσεται αὔριον τῇ 4 μ. μ. ἐν τῷ ναῷ τῶν Καπουκίνων μετὰ πομπῆς μεγάλης καὶ μετὰ τῆς συνήθους ἱεροτελεςείας.

—Ἡ εἴδησις τῆς παραιτήσεως ἐκ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἀρχιδουκὸς Καρόλου Λουδοβίκου εἶνε πρόωρος. Οὐδὲν θὰ γείνῃ μέχρις οὗ δὲν βεβαιωθῇ πρῶτον ὅτι ἡ χήρα τοῦ μετασάντος ἀρχιδουκὸς Ροδόλφου δὲν εἶνε ἔγκυος.